

Po připomínkách 03/2018

VÝŠKOVÝ SYSTÉM Bpv SOUŘADNICOVÝ SYSTÉM S-JTSK

Číslo změny:	Obsah změny:	Datum změny:
01	-	-
02	-	-
03	-	-

Objednatel:	SŽDC, s.o. Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 tel.: +420 222 335 777 e-mail: szdc@szdc.cz
-------------	---

Generální projektant:	SUDOP PRAHA a.s. Olšanská 1a, 130 80 Praha 3 tel.: +420 267 094 111 e-mail: praha@sudop.cz	Hlavní inženýr projektu: ING. MARTIN RAIBR
		Garant profese: ING. JITKA TOBOLOVÁ

Středisko: 202 SILNIC A DÁLNIC			
Vedoucí střediska: ING. HANA STAŇKOVÁ	Odpovědný projektant SO, IO, PS: ING. TOMÁŠ ADAM	Vypracoval: ING. TOMÁŠ ADAM	Kontroloval: ING. MIROSLAV RADECHOVSKÝ

Název akce: Zvýšení kapacity trati Týniště n.O. - Častolovice - Solnice, 3. část	Číslo smlouvy: 17 054 208	
	Projektový stupeň: PD	
Část: VLIV STAVBY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	Datum: 30.11.2017	
	Číslo části: B.3.1	
Název přílohy: Ochrana přírody	Měřítko: -	Počet formátů: -
	Číslo přílohy: a	

Obsah

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE	2
2. PŘÍRODNÍ CHARAKTERISTIKA	3
2.1. TŘEBECHOVICKÝ BIOREGION	3
2.2. ČIDLINSKO - CHRUDIMSKÝ BIOREGION	3
3. CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ	4
4. NATURA 2000.....	5
5. VLIV NA ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES)	7
7. VÝZNAMNÉ KRAJINNÉ PRVKY (VKP)	9
7.1. REGISTROVANÉ VKP DLE §6 ZÁKONA Č.114/1992 SB.	9
7.2. VKP DLE §3 ZÁKONA Č.114/1992 SB.	9
8. KRAJINNÝ RÁZ	10
9. PŘÍRODNÍ ZDROJE A PODDOLOVANÁ ÚZEMÍ.....	11
10. RADONOVÉ RIZIKO	13
11. OCHRANNÁ PÁSMA.....	15
12. ZÁVĚR.....	15
13. PŘÍLOHY	CHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOVÁNA.

1. Základní údaje

Název stavby

Název stavby: **Zvýšení kapacity trati Týniště n. O. – Častolovice – Solnice, 3. část**

Místo stavby: železniční trať: Borohrádek – Týniště n. O. – Třebechovice p. O.

železniční trať: Častolovice – Týniště n. O.

železniční trať: Týniště n. O. – Bolehošť

Charakter stavby: stavba dráhy dle § 5 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách

Cíl stavby: dosažení požadované přepravní kapacity trati

Stupeň dokumentace: Přípravná dokumentace stavby /PD/

Dokumentace pro územní řízení /DÚR/

Zadavatel přípravné dokumentace

Investor: **Správa železniční dopravní cesty, státní organizace (SŽDC s. o.)**

Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

IČ: 70994234

DIČ: CZ70994234

Zapsaná v OR vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl A, vložka 48384

zastoupený: **SŽDC s. o. Stavební správa východ**

Nerudova 1, 772 58 Olomouc

Dodavatel přípravné dokumentace

SUDOP PRAHA a.s.

se sídlem Olšanská 1a, 130 80 Praha 3

208 Středisko elektrotechniky, trakce, sdělovací a zabezpečovací techniky

IČ: 257 93 349

DIČ: CZ 257 93 349

Zapsaný v OR u Městského soudu v Praze, oddíl B, č. vložky 6088

2. Přírodní charakteristika

Zájmové území se nachází převážně v Třebechovickém bioregionu a v lokalitě Bolehošť v Cidlinsko - Chrudimský bioregionu.

2.1. Třebechovický bioregion

2.1.1. Horniny a reliéf

Geologická stavba je velmi jednoduchá, nicméně vysoce specifická. Na podkladu turónských slínů se zachovaly rozsáhlé terasové plošiny, tvořené kyselými říčními štěrkopísky, místy s tenkým pokryvem vátých písků. Reliéf je monotónní – převažují terasové plošiny, členěné nepříliš četnými, nevýraznými a jen 10 - 25 m hlubokými údolími. Osu území tvoří velmi ploché údolí Orlice (Culek, 1996).

2.1.2. Podnebí

Dle Quitta leží bioregion na hranici oblasti teplé T2 a mírně teplé MT 11, převažuje však mírně teplý charakter. Bioregion je dobře dotován srážkami, které stoupají od východu. Zimy bývají téměř bez sněhu.

2.1.3. Půdy

Na kyselých štěrkopíscích převládají kyselé arenické kambizemě s přechody do kambizemních podzolů. V nivách jsou vyvinuty převážně glejové fluvizemě, podél Divoké Orlice typické fluvizemě (Culek, 1996).

2.1.4. Biota

Bioregion je tvořen mezofytikem. Vegetační stupeň dle Skalického je suprakolinní. Významnou plochou potenciální vegetace zaujímá niva Orlice s luhy (*Pruno-Fraxinetum*). Charakteristickým prvkem jsou bažinné olšiny (*Alnion glutinosae*, zejména *Carici elongatae-Alnetum*). Přirozenou náhradní vegetaci tvoří zejména vlhké louky svazů *Molinion* i *Calthion*. Převažuje běžná fauna větších druhotných lesních komplexů, prostoupených kulturní stepí, s torzy mokřin (Culek, 1996).

2.2. Cidlinsko - Chrudimský bioregion

2.2.1. Horniny a reliéf

V bioregionu převažují slíny svrchního turonu až koniak, tvrdé slínovce (inoceramové opuky) tvoří polohu na rozhraní obou stupňů, na jihozápadě a severovýchodě vystupují slínité horniny středního až spodního turonu. Reliéf ve slínech charakterizuje mírně zvlněná pahorkatina se širokými, často kotlinovitými údolími, v oblasti teras jsou typické plošiny, na spraších slabě skloněné roviny. Nad plochý reliéf ojediněle vystupují svědecké vrchy a suky. Reliéf má charakter ploché pahorkatiny s výškovou členitostí 30 - 75 m. Typická výška bioregionu je 220 - 300 m (Culek, 1996).

2.2.2. Podnebí

Dle Quitta leží převážná část území v teplé oblasti T 2, pouze okrajové části území leží v relativně teplých mírně teplých oblastech MT 11, MT 10 a MT 9.

2.2.3. Půdy

Charakteristické jsou velké ostrovy pararendzin typických, kambizemních i pseudoglejových a to zvláště severovýchodně od Hradce Králové (Culek, 1996).

2.2.4. Biota

Bioregion leží zčásti v termofytiku, menší část se rozkládá i v mezofytiku. Zaujímá fytogeografický okres 14. Cidlinská pánev a část fytogeografického okresu 15. Východní Polabí. Vegetační stupeň je kolinní až suprakolinní. Potenciální přirozenou vegetací většiny území jsou dubohabřiny, představované zejména asociací *Melampyro nemorosi-Carpinetum*, které ve vlhčích polohách přecházejí i v asociaci *Tilio-Betuletum* (Culek, 1996).

3. Chráněná území

Zvláště chráněná území přírody jsou definována zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Přírodní památka Týnišťské Poorličí

Významná entomologická lokalita, refugium xylofágního hmyzu páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*). Hlavním cílem ochrany na území přírodní památky je zajištění stabilní populace páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*) a dalších druhů entomofauny a ochrana a vhodná podpora jejich biotopů, ve vazbě na využívání lesního komplexu a okolních pozemků. Ve vybraných lokalitách, jako jsou staré aleje podél cest, hráze funkčních i bývalých rybníků apod., zabezpečit stálý výskyt dožívajících a odumřelých jednotlivých stromů tím, že na daných lokalitách budou ponechávány stojící ale i padlé odumřelé stromy s dutinami, suchými větvemi a xylofágními houbami. V blízkosti těchto lokalit vytipovat potenciální biotopy ve stávajících porostech, podporovat výsadbu nových alejí a solitérů v blízkosti současných biotopů.

Dalším dlouhodobým cílem je zachovat a podporovat vzácnou bažinnou vegetaci a vodní rostliny podřízením hospodaření na rybnících (včetně myslivosti) stavu populací vodního rostlinstva, malakofauny a ornitofauny. Mokřadní slatinné olšiny bezprostředně navazující na rybníky ponechat bez zásahu.

- stavba nezasahuje do PP
- stavba se nachází v ochranném pásmu přírodní rezervace – 50 m
dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. odstavce 2) Ke stavební činnosti, terénním a vodohospodářským úpravám, k použití chemických prostředků a změnám kultury pozemku v ochranném pásmu je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

Přírodní rezervace U Houkvice

Přírodní rezervace U Houkvice o rozloze 25,49 ha se nachází na lesní cestě mezi městy Týniště nad Orlicí a Třebachovice pod Orebem, na sever od obce Petrovice nad Orlicí. K prvnímu vyhlášení chráněného území došlo 5.8.1954 výnosem Ministerstva kultury. Poté došlo ještě k těmto přehlášením: 29.11.1988 s platností od 30.12.1988 (výnos - Ministerstvo kultury ČSR), 11.6.1992 s platností od 13.08.1992 (vyhláška - Ministerstvo životního prostředí ČR), 19.09.2007 s platností od 30.12.1988 (nařízení - Krajský úřad Královéhradeckého kraje), 12.1.2009 s platností od 1.2.2009 (vyhláška - Ministerstvo životního prostředí). Předmětem ochrany je: "Významný ekosystém se vzácnou bažinnou vegetací podorlických šterkopískových teras, význačná vodní vegetace soustavy oligomezotrofních rybníků a ochrana starých dubů s regionálně největším množstvím významných druhů hmyzu". Nadmořská výška je tu mezi 253 a 257 m n. m., bioregion:

Třebechovický, fytogeografické členění: Týnišťský úval, geomorfologická jednotka: Orlická tabule, kategorie podle IUCN: řízená rezervace.

Soustava tří rybníků s bažinami na severovýchodě a asfaltovou stezkou po jihovýchodě tvoří základ chráněného území. Dubina uprostřed s památným dubem o obvodu kmene 890 cm pak tvoří jeho srdce.

- drážní pozemek tvoří hranici přírodní rezervace v km 27,8.
- stavba se nachází v ochranném pásmu přírodní rezervace – 50 m
dle § 37 zákona č.114/1992 Sb. odstavce 2) *Ke stavební činnosti, terénním a vodohospodářským úpravám, k použití chemických prostředků a změnám kultury pozemku v ochranném pásmu je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.*

4. NATURA 2000

Natura 2000 je soustava lokalit chránících nejvíce ohrožené druhy rostlin, živočichů a přírodní stanoviště na území EU. Nejdůležitějšími právními předpisy EU v oblasti ochrany přírody jsou Směrnice Rady 79/409/EHS z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (zkr. směrnice o ptácích) a Směrnice Rady 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (zkr. směrnice o stanovištích).

CZ0523290 - Týnišťské Poorličí

Rozloha:	648.7489 ha
Navrhovaná kategorie ochrany:	Přírodní památka - část
Biogeografická oblast vysvětlivky:	kontinentální -

Prioritní území v rámci Královéhradeckého kraje z hlediska ochrany lesní entomofauny. Zahrnuje celý areál bývalých obor mezi Třebechovicemi pod Orebem a Týništěm nad Orlicí s největším množstvím reliktních a bioindikačně významných arborikolních druhů. Výskyt páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*) je vázán především na staleté duté duby, rostoucí na bývalých hrázích, podél lesních cest apod. V dutinách vyplněných substrátem, zpracovaným larvami páchníků (případně zlatohlávků), se vyskytují ohrožené druhy kovaříků, např. *Reitterelater dubius* a *Elater ferrugineus*.

- Stavba prochází EVI v km 43,5 – 48,792 – trať Třebechovice - Častolovice a v km 26,0-27,8 Trať Týniště n. O. – Bolehošť. Dle vyjádření KÚ Královéhradeckého kraje nemůže mít záměr významný vliv na evropsky významné lokality, vyjádření ze dne 26.1.2015, č.j. 3590/ZP/2015-Ns

CZ0524049 - Orlice a Labe

Rozloha:	2683.1800 ha
Navrhovaná kategorie ochrany:	Přírodní památka - část
Biogeografická oblast vysvětlivky:	kontinentální -

Jedná se o velmi zachovalou a funkční nivu toku Orlice s přirozeným meandrujícím korytem, četnými slepými rameny a charakteristickou lužní a nivní vegetací. Tok Orlice mimo intravilán města Hradce Králové je minimálně regulován zásahy do koryta (pouze kamenné záhozy v nejvíce erodovaných částech – v místech ohrožení zástavby v obcích apod.).

Povodňové průtoky výrazně ovlivňují erozní činnost toku. Vznikají meandry, odstavují se nová slepá ramena, zatímco ve starých ramenech probíhá proces zazemňování. Niva Orlice představuje významný a rozsáhlý ekosystém s fungujícími přírodními procesy a vysokou diverzitou sukcesních stadií. Díky přeměně většiny ploch orné půdy na trvalé travní porosty se v posledních letech snížila eutrofizace a nitrifikace břehových porostů. V korytě Orlice se po celé délce nachází šterkovité až písčité náplavy se sporadickou vegetací - rdesno peprník (*Persicaria hydropiper*), chrastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*). Makrofytní vegetaci vodních toků reprezentují roztroušené porosty lakušníku vzplývavého (*Batrachium fluitans*). Velmi cenná jsou slepá ramena a tůň v nivě Orlice s výskytem řady ohrožených druhů. Zpravidla se jedná o vodní plochy s vyšší druhovou diverzitou vodních makrofyt, např. bublinatka jižní (*Utricularia australis*), růžkatec ostnitý (*Ceratophyllum demersum*), voďanka žabí (*Hydrocharis morsus-ranae*), řezan pilolistý (*Stratiotes aloides*), okřehek trojbrázdý (*Lemna trisulca*), rdest ostrolistý (*Potamogeton acutifolius*), rdest alpský (*P. alpinus*), rdest dlouholistý (*P. praelongus*), žebratka bahenní (*Hottonia palustris*), stolítek přeslenitý (*Myriophyllum verticillatum*), stolítek klasnatý (*M. spicatum*), hojně stulík žlutý (*Nuphar lutea*) apod. Na bahnitě substráty zazemněných slepých ramen a rybníků je vázána eutrofní vegetace, k jejím dominantám patří žabník jitrocelový (*Alisma plantago-aquatica*), žabník kopinatý (*A. lanceolata*), zblochan vzplývavý (*Glyceria fluitans*), rdesno peprník (*Persicaria hydropiper*), rukev obojživelná (*Rorippa amphibia*), halucha vodní (*Oenanthe aquatica*), šípátka vodní (*Sagittaria sagittifolia*), šmel okoličnatý (*Butomus umbellatus*) aj. Rozsáhlé monocenózy podél břehů Orlice (pásky až do 10 m šířky), ale i v podmáčených terénních depresích v nivě toku hojně tvoří říční rákosiny s dominantní chrasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*) a ostřicí Buekovou (*Carex buekii*). Slepá ramena, podmáčené terénní deprese v nivních loukách a vodoteče doprovází rákosiny eutrofních stojatých vod, vegetace vysokých ostřic - ostřice štíhlá (*Carex acuta*), o. ostrá (*C. acutiformis*), o. pobřežní (*C. riparia*), o. dvouřadá (*C. disticha*), chrastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*); vlhké pcháčkové louky - dominantní pcháč šedý (*Cirsium canum*), pcháč zelinný (*C. oleraceum*), skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*); vlhká tužebníková lada - dominantní tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*). Z dalších lučních společenstev jsou významné porosty aluviálních psárkových luk v nivě Orlice (plošně nejvíce zastoupený biotop) a fragmenty bezkolencových luk. Pouze v některých místech se jedná o kvalitní a druhově pestré louky - výskyt bukvice lékařské (*Betonica officinalis*), čertkusu lučního (*Succisa pratensis*), žluťuchy lesklé (*Thalictrum lucidum*), česneku hranatého (*Allium angulosum*), srpice barvířské (*Serratula tinctoria*), olešníku kmínolistého (*Selinum carvifolia*), svízele severního (*Galium boreale*), rozrazilu dlouholistého (*Pseudolysimachion maritimum*), řebříčku bertrámu (*Achillea ptarmica*). Většina ploch psárkových luk je doséváných nebo zakládáných na dřívějších polích. Střídavě vlhké bezkolencové louky ustupují v důsledku nekosení a eutrofizace. Biotopově významná je lokalita Bělečský písňík, kde byl lidskou činností vytvořen umělý ekosystém vytěžené pískovny zaplněné vodou, obnažených písků a podmáčených terénních depresí s probíhajícím procesem rašelinění. Na těchto plochách se hojně vyskytuje rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*), plavuňka zaplavovaná (*Lycopodiella inundata*). Blízká vodoteč je zcela zarostlá potočnicí lékařskou (*Nasturtium officinale*). Na chudých, obnažených písčích na říční terase Orlice (Štěnkov, Lípa) se nachází různě zapojené porosty psamofilních společenstev - výskyt *Hypochoeris radicata*, pavince horského (*Jasione montana*), kuřinky červené (*Spergularia rubra*), jetele rolního (*Trifolium arvense*), pelyňku ladního (*Artemisia campestris*), paličkovce šedavého (*Corynephorus canescens*), mateřídoušky úzkolisté (*Thymus serpyllum*), kostřavy písečné (*Festuca psammophila*), psinečku tuhého (*Agrostis vinealis*), chmerku vytrvalého (*Scleranthus perennis*). Společenstva podléhají velmi rychle sukcesi, zarůstají travami a náletovými dřevinami. V lokalitě u

Štěkova jsou pravidelně mechanicky narušována (táborová základna), což společenstvu prospívá, ale na druhé straně dochází k eutrofizaci. Z keřových společenstev jsou významné porosty mokřadních vrbin a vrbových křovin hlinitých a písčitých náplavů na podmáčených stanovištích u slepých ramen, rybníků, na podmáčených stanovištích u slepých ramen a v terénních depresích v nivě Orlice - dominanty vrba trojmužná (*Salix triandra*), v. košíkářská (*S. viminalis*), vrba popelavá (*S. cinerea*), v. nachová (*S. purpurea*), v. ušatá (*S. aurita*). Z lesních biotopů jsou nejvhodnější lužní porosty, které se však v území vyskytují fragmentárně. Tvrdé luhy nížinných řek se nachází v partiích, kde dochází v letním období k vysychání půdního profilu do větší hloubky. Z dřevin v porostech dominují dub letní (*Quercus robur*), jilm vaz (*Ulmus laevis*), vrba bílá (*Salix alba*), vrba křehká (*Salix fragilis*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*). Bylinné patro je pestré v jarním aspektu - dymnivka dutá (*Corydalis cava*), v letním období v něm převládají nitrofilní druhy. Zbytky měkkých luhů nížinných řek s dominantními vrbami - vrbou bílou (*Salix alba*), v. křehkou (*S. fragilis*), v. košíkářskou (*S. viminalis*), v. nachovou (*S. purpurea*) a jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*) jsou velmi často pozměněny dosadbou dalších dřevin topol kanadský (*Populus x canadensis*), dub letní (*Quercus robur* apod.). V místech s vyšší hladinou spodní vody, podél vodních toků se ojediněle nachází údolní jasanovo-olšové luhy s bohatým výskytem jarních geofytů - sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), křivatec žlutý (*Gagea lutea*), orsej jarní hlíznatý (*Ficaria bulbifera*).

Území je hodnotné i ze zoologického hlediska. Z naturových druhů se zde vyskytuje vydra říční (*Lutra lutra*), klínatka rohatá (*Ophiogomphus cecilia*), bolen dravý (*Aspius aspius*), z dalších ledňáček říční (*Alcedo atthis*), kulík říční (*Charadrius dubius*), písík obecný (*Actitis hypoleucos*).

Jde o jeden z mála zachovalých a minimálně narušených vodních toků v České republice. V minulosti existoval i návrh na vyhlášení stejnojmenného CHKO. V současné době území tvoří základ rozsáhlého přírodního parku Orlice, součástí je i řada chráněných území (PCHP Rameno u Stříbrného rybníka, PP Bělečský písňík, PP Na bahně, PP Orlice) a registrovaných VKP.

Spojená Orlice do Albrechtic a Labe od soutoku s Loučnou představují jedinečnou lokalitu pro stabilní rozmnožující se populaci bolena dravého.

- Stavba prochází EVL v km 20,7 – 22,2 – trať Týniště n. O. – Borohrádek. Dle vyjádření KÚ Královéhradeckého kraje nemůže mít záměr významný vliv na evropsky významné lokality, vyjádření ze dne 26.1.2015, č.j. 3590/ZP/2015-Ns
- Krajský úřad konstatuje, že s ohledem na výše popsanému umístění záměru, rozsahu a způsobu jeho provedení, zejména skutečnosti, že dotčené budou převážně drážní pozemky, které zjevně nejsou typem výše vyjmenovaných evropských stanovišť ani biotopem evropsky významných druhů živočichů, pro které je zajišťována ochrana evropsky významných lokalit Orlice a Labe, příp. Týnišťské Poorličí (tj. vydra říční, klínatka rohatá, bolen dravý či páchník hnědý), lze vyloučit významný vliv záměru na evropsky významné lokality CZ0524049 Orlice a Labe a CZ0523290 Týnišťské Poorličí.

5. Vliv na územní systém ekologické stability (ÚSES)

Územní systém ekologické stability, dle zákona č.114/1992 Sb., v krajině tvoří soubor funkčně propojených ekosystémů, ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních ÚSES jsou vymezována tzv. biocentra a biokoridory. Prvky ÚSES jsou vyznačeny v mapové příloze C.4 projektové dokumentace.

Tab.č. 1 Křížení prvků ÚSES.

prvek	km	způsob křížení
Trať Třebechovice - Častolovice		
LBK1	41,915	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
LBK 6	42,8	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
LBK	44,1	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
LK2	53,750	kabelová trasa vedena na drážním pozemku, kolejové úpravy
RBK 803 Bělá	0,740	SO 03-13-50-41
Trať Týniště n. O. – Bolehošť		
LBK	27,806	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
LBK	31,1	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Trať Týniště n. O. - Borohrádek		
NK81	21,05	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
LK 6	20,3	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
K81 B-II.	18,4	kabelová trasa vedena na drážním pozemku

Nadregionální biokoridor NK 81

Nadregionální biokoridor je vymezený v úseku od východní hranice katastrálního území Šachova přes jižní část komplexu Velkého lesa nad nivou Tiché Orlice k regionálnímu biocentru Žďár (1766) a dále k západu, resp. severozápadu, kde na území Pardubického kraje navazuje na vymezený ÚSES (viz výkres širších vztahů).

označení 803 – Bělá (spodní část)

- prvek ÚSES: regionální biokoridor (RBK)
- současný stav: vodní tok, louka, pole, ostatní
- cílové společenstvo: vodní tok, luční, ostatní – tj. kombinované
- rozloha: délka regulovaného úseku mimo zastavěné území je 550 m
délka regulovaného úseku v zastavěném území s úpravou na Q 100 je 250 m,
délka regulovaného úseku v zastavěném území mimo na Q 100 je 220 m,
- návrh opatření: v úseku mimo zastavěné území je kladen důraz na zachování přirozeného charakteru s pravidelnou údržbou a dosadbou břehových porostů, v regulovaném úseku zastavěného území doplnit keřové patro.

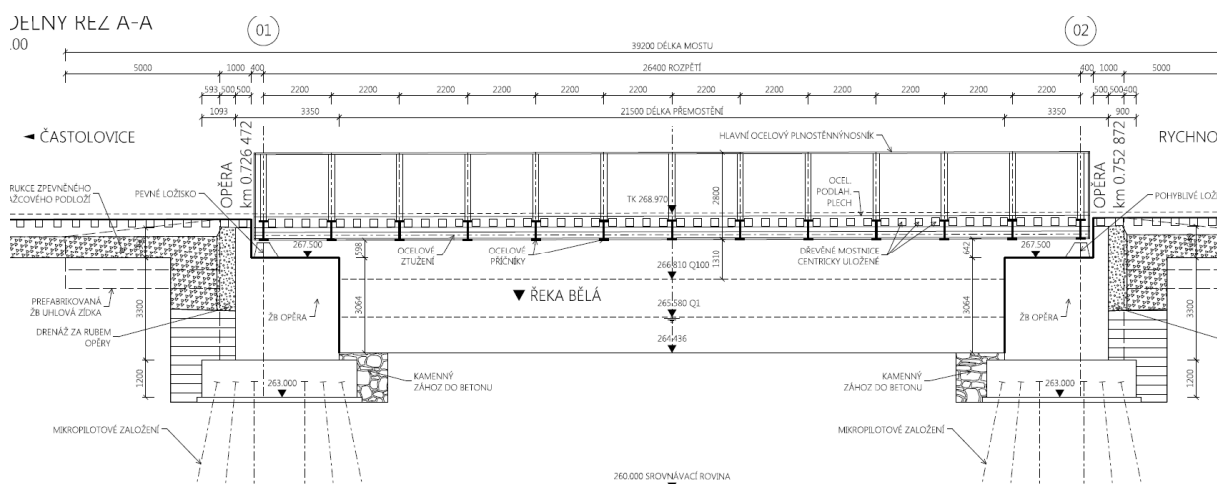
Nově zřizované kabelové trasy v mezistaničních úsecích tratě budou situovány podél kolejí na pozemku dráhy. V případě křížení s vodotečí a komunikacemi, budou kabely umístěny v chráničkách na konstrukci mostů a propustků.

V souvislosti s těmito pracemi se nepředpokládá ovlivnění prvků územního systému ekologické stability ani jeho funkce.

SO 03-13-50-41 ŽST Častolovice, železniční most přes řeku Bělá v ev. km 0,740

Jedná se o železniční most s nosnou ocelovou nýtovanou konstrukcí s dolní mostovkou. Rozpětí konstrukce mostu je 22,5 m a celková délka pak 26,0 m. Vzhledem k tomu, že ocelový příhradový most je v dlouhodobě nevyhovujícím stavebním a technickém stavu a jeho VMP < 2,5, byla dohodnuta celková přestavba objektu. Vzhledem k nízké konstrukční výšce mezi niveletou koleje a hladinou Q₁₀₀ byla schválena nová ocelová konstrukce s mostnicemi (bez souvislého kolejového lože) a s kolmými čely mostu. Nosnou konstrukci

budou tvořit ocelové svařované plnostěnné nosníky s příčnický, podélníky a ztužujícími diagonálními prvky. Stávající spodní stavba bude odstraněna a nahrazena novými ŽB opěrami založenými na mikropilotách a rovnoběžnými křídly realizovanými jako úhlové zdi. Během výstavby bude nutné převést dopravu na 3 mostní provizoria.

Obr.č.1 Podélný řez – nový stav.

7. Významné krajinné prvky (VKP)

Pojem významný krajinný prvek (dále jen VKP) je definován §3 zákona č. 114/1992 Sb. jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. VKP jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Ke stavební činnosti ovlivňující VKP je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

7.1. Registrované VKP dle §6 zákona č.114/1992 Sb.

V zájmovém území se nenachází registrovaný VKP.

7.2. VKP dle §3 zákona č.114/1992 Sb.

Trat' kříží VKP dle § 3 zákona č.114/1992 Sb.:

Tab.č. 2 VKP.

vodoteč	km	způsob křížení
Trať Třebechovice - Častolovice		
Dědina	41,915	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	45,386	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	46,789	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Alba	50,303	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	48,528	kolejové úpravy, SO 03-13-20-44 ŽST Týniště n. O., propustek v km 48,528
Bezejmenná vodoteč	48,988	kolejové úpravy, SO 03-13-20-45 ŽST Týniště n. O., propustek v km 48,988
Alba	50,244	kolejové úpravy, SO 03-13-20-48 ŽST Týniště n. O., železniční most přes náhon v km 50,244
Bezejmenná vodoteč	51,53	kolejové úpravy

vodoteč	km	způsob křížení
Alba	53,680	kolejové úpravy , kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Olešnický potok	55,880	Bez úprav
Bělá	0,740	SO 03-13-50-41
Trať Týniště n. O. – Bolehošť		
Bezejmenná vodoteč	26,7	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Alba	27,750	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	31,13	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Trať Týniště n. O. - Borohrádek		
Bezejmenná vodoteč	22,05	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Divoká Orlice	21,042	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Novoveský potok	20,836	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Novoveský potok	20,273	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	18,950	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Žďárský potok	18,564	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	17,664	kabelová trasa vedena na drážním pozemku
Bezejmenná vodoteč	17,058	kabelová trasa vedena na drážním pozemku

8. Krajinný ráz

K ochraně krajinného rázu je určen §12 zák. č.114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a je nástrojem orgánů ochrany přírody jak regulovat či ovlivňovat výstavbu a využití území nejenom ve zvláště chráněných územích, ale i ve volné krajině.

Citace dle §12 zákona č.114/1992 Sb.

Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

K umísťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

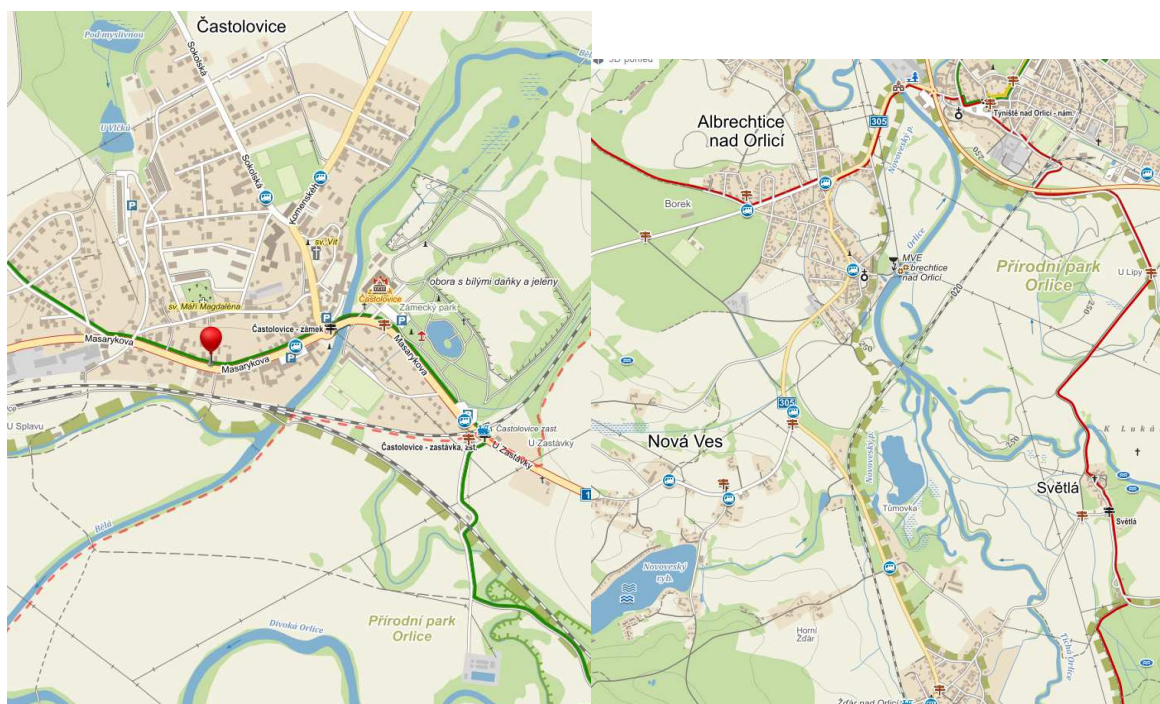
K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvlášť chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

V zastavěném území se krajinný ráz neposuzuje pouze tam, kde je územním nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu jsou dohodnuty s orgánem ochrany přírody.

Přírodní park Orlice

Přírodní park Orlice byl vyhlášen v roce 1996 k ochraně nivy řeky Orlice a jejích přítoků. Rozsáhlá oblast o rozloze přes 11000 ha zahrnuje údolní nivu Divoké, Tiché a po soutoku u Týniště nad Orlicí spojené Orlice mimo pramenné oblasti horních toků. Přibližná délka toku u Divoké Orlice od Klášterce nad Orlicí a u Tiché od Mladkova je asi 200 km. Divoká Orlice pramení na území Polska v rozsáhlých rašeliništích Topielisko a Czarne bagno tvoří na horním toku cca 30 km státní hranici. Na naše území vstupuje pod Bartošovicemi, kde proráží horský masív skalnatým údolím Zemská brána. Hluboké údolí u Klášterce nad Orlicí využívá přehradní nádrž Pastviny. Největšími přítoky jsou Rokytenka, Zdobnice a Bělá s Kněžnou.

Tichá Orlice pramení ve svahu vrchu Jeřáb na Králicku. V oblasti mezi Lichkovem a Těchonínem protíná snížený hřbet Orlických hor. Významnými přítoky je Třebovka a Řetovský potok. Zřízení přírodního parku bylo prvním krokem k revitalizaci v mnohém ještě zachovalé krajiny. Orlice je jednou z posledních větších českých řek, která dosud teče převážně přirozeně meandrujícím korytem. Vzhledem k častým jarním i letním povodním je území velmi omezeně využíváno jako pole. V podhorských i nížinných úsecích slouží převážně k pastvě a pěstování píce. Díky tomu se zachovala mnohá rostlinná a živočišná společenstva, vázaná na vodní a mokřadní stanoviště. Na území přírodního parku najdeme celou řadu přírodních rezervací, přírodních památek, významných krajinných prvků a památných stromů. Velmi bohatá je jeho flóra i fauna. Značný význam má park jako rekreační oblast Orlické hory a Podorlicko.

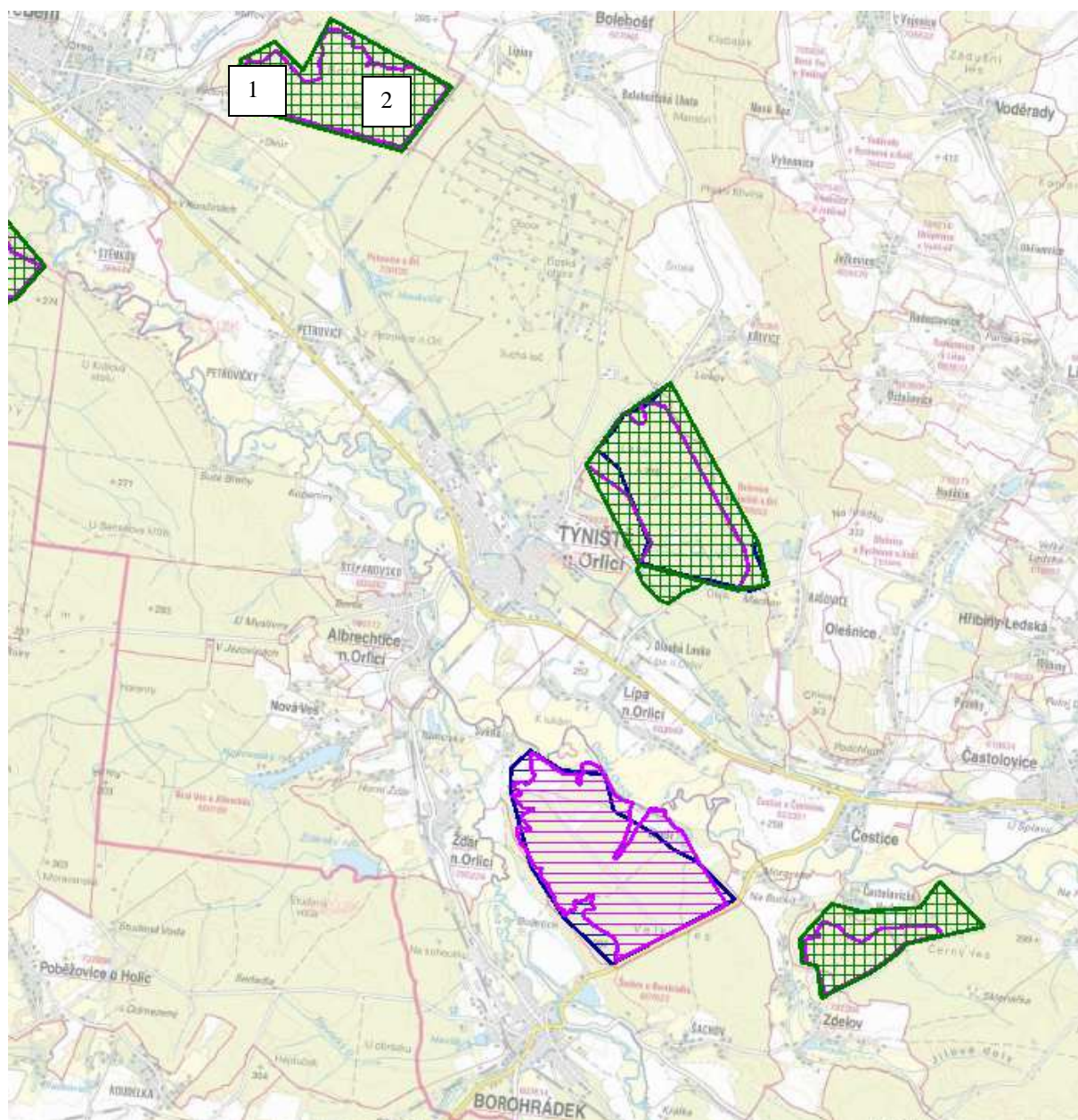
Obr.č.2 Přírodní park Orlice.

Trat' prochází přírodním parkem od km 20,7 do km 22,2 a u opravovaného mostu přes Bělou v Častolovicích tvoří trat' hranici přírodního parku.

Vzhledem ke skutečnosti, že k plánovaným stavebním úpravám (nově zřizované kabelové trasy) v místech průchodu přírodním parkem dojde přímo na stávající trati a v rámci zvýšení kapacity trati nebudou budovány žádné stavební objekty, které by svým charakterem nebo měřítkem negativně působily v okolní krajině, nepředpokládá se ovlivnění krajinného rázu.

9. Přírodní zdroje a poddolovaná území

V zájmovém území se dle Geofondu nacházejí tato výhradní ložiska a chráněná ložisková území.

Obr.č.3 Chráněná ložisková území, dobývací prostory v zájmovém území.
<http://mapy.nature.cz/>

Chranena ložiskova uzemi

Chranena uzemi pro zvláštní zásahy do zemske kury plocha

Loziska vyhradni bod

Loziska vyhradni linie

Loziska vyhradni plocha

Schvalene prognozni zdroje vyhrazenyh nerostu bod

Schvalene prognozni zdroje vyhrazenyh nerostu linie

Schvalene prognozni zdroje vyhrazenyh nerostu plocha

Schvalene prognozni zdroje nevyhrazenyh nerostu bod

Schvalene prognozni zdroje nevyhrazenyh nerostu linie

Schvalene prognozni zdroje nevyhrazenyh nerostu plocha

1 Chráněné ložiskové území

Klíč CHL	Název	Surovina	Organizace
95790	Ledce	štěrkopísky	Česká geologická služba

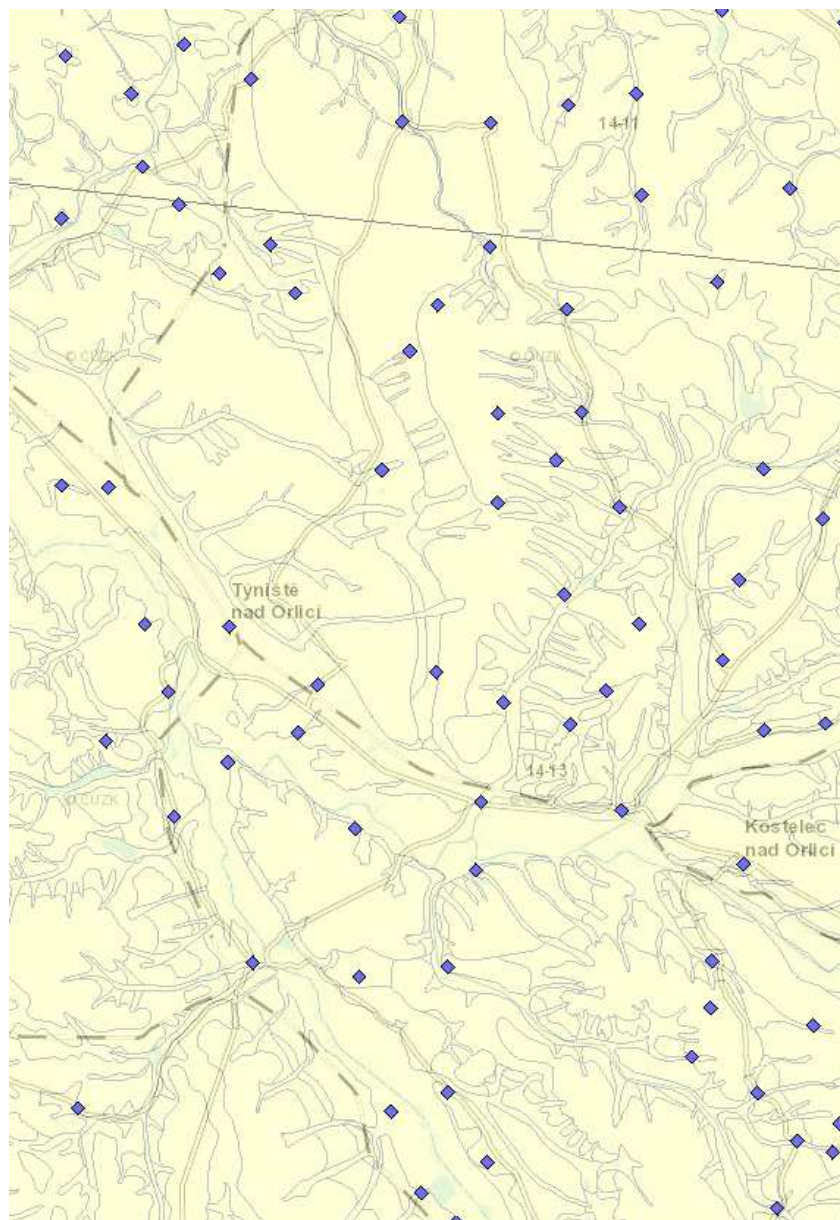
2 Ložiska výhradní plocha

Číslo ložiska	Název	Surovina	Organizace
3205900	Ledce	štěrkopísky	Česká geologická služba

Chráněné ložiskové území Ledce a ložisko se nachází na hraně drážního pozemku. Ložisko nebude stavbou ovlivněno.

10. Radonové riziko

Z hlediska radonového indexu se zájmové území nachází v zóně nízkého radonového rizika. Radonové riziko z geologického podloží určuje míru pravděpodobnosti, s jakou je možno očekávat úroveň objemové aktivity radonu v určité geologické jednotce. Hlavním zdrojem radonu, pronikajícího do objektů, jsou horniny v podloží stavby. Vyšší kategorie radonového rizika z podloží v určité geologické jednotce proto určuje i vyšší pravděpodobnost výskytu hodnot radonu nad 200 Bq.m^{-3} v existujících objektech (ekvivalentní objemová aktivita radonu). Zároveň indikuje i míru pozornosti, jakou je nutno věnovat opatřením proti pronikání radonu z podloží u nově stavěných objektů.

Obr.č.4 Radonové riziko v zájmovém území.

PŘEVAŽUJÍCÍ RADONOVÝ INDEX

- nestanoven
- kvartér, hlubší podloží nízký
- kvartér, hlubší podloží střední
- kvartér, hlubší podloží vysoký
- nízký
- střední
- vysoký

<http://mapy.geology.cz/radon/>

11. Ochranná pásma

Do trasy zasahují ochranná pásma inženýrských sítí, která jsou respektována v technické dokumentaci.

Tab. č.3 Přehled ochranných pásem sítí technické infrastruktury.

typ	specifikace	ochranná pásma
elektrická energie		
elektrické stanice		20m
venkovní vedení	1-35kV bez izolace	7m
	1-35kV zákl. izolace	2m
	1-35kV závěs. kabel	1m
	36-110kV	12m
	110-220kV	15m
	221-400kV	30m
	nad 400kV	30m
	závěs. kabel 110kV	2m
	vlastní telekom. síť	1m
	podzemní vedení	1m
	nad 110kV	3m
teplo		
zařízení na výrobu a rozvod tepla		2,5m
plyn		
NTL a STL plynovody a přípojky v zastavěném území		1m
ostatní plynovody a přípojky		4m
telekomunikační vedení		
telekomunikační vedení		1,5m
železnice		60m od osy koleje
vodovodní řady a kanalizační stoky		
	do průměru 500mm	1,5m
	nad průměr 500mm	2,5m

12. Závěr

Navržené Zvýšení kapacity trati Týniště n. O. – Častolovice – Solnice, 3. část splňuje požadavky na ochranu životního prostředí a negativní vlivy z výstavby a provozu budou díky navrženým opatřením (viz část B.3.3) minimální.

Podklady

Biogeografické členění České republiky, M. Culek a kol., Enigma Praha 1996

<http://www.nature.cz>

<http://geoportal.gov.cz/>

<http://www.geofond.cz/>

<http://www.geology.cz/>